

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

Il. Iac. Sadoletvs Card. Alexandro Farnesio S.R.E. Card. S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69244)

enim vereor ne iustissimæ preces locum apud te non habent. Summus Pontifex mihi mandârat, cum me in hac loca exire non essem recepturus, ut curam & vigilantiam adhiberem, quod hocce populos in recta religione continendos pertinet: quod diebat Lutheranos in his regionibus valde increbescere: quod ego quoque multorum literis cognoueram. Itaq; huc perquam veni, quid egerim & Carpentoraçti & Auenione, quod do in fidiâs omnes eiusmodi rerum, suspicionesque compertim, quam nunc omnia composita sint & sedata, malo eum certis aliorum cognoscere quam ex meis. Certè eam & voluntatem, & obedientiam, quam illius sanctitati debeo, perpetuam stabo. Et quoniam ut hic maneam usque ad proximum verum multas & necessarias causas video me coacturas: rogo te amplissime Farnesi, mihi que merito charissimè, ut in tuis cum Pontifice Max. sermonibus interdum mei mentionem facias, neque tuam memoriam mei apud eum intermori totam finas, habeasque tuam fortunam & dignitatem meam apprime commendatam, & tantum officia apud hominem gratum positurum te intelligas. Vale Carpent. IV. Cal. Octob. 1558.

II.

IAC. SADOLETUS CARD. ALEXANDRO

Farnesio S. R. E. Card. S. P. D.

GRATIA mihi tuæ literæ tantum nec imò verò & peroptata. Ad dulces: quæ aliquam mei memoriam residere apud te mihi indicarunt. Quod ego quanti faciam, non nunc scribo: aliud enim tempus ista commemorandi. Hoc dico, in tuis iocundissimis literis illud tamen offensionis fuisse, quod hæc tardissime ad me perierat sunt, scriptæ enim à te VII. Idus Septembris, tertio Idus Octobris mihi sunt redditæ: sexto & trigesimo die videlicet postquam tu eas dederas. Sed quod ad rem pertinet, utinam Farnesi amplissime vobis vocantibus, quemadmodum quidem cuperem, subito parere possem: neminem profectò promptiorem ad obtemperandum vobis inueniretis. Sed quæ me impediunt causa quominus statim accedam, scribo ad Pontificem Max. scriboque non tam sapienter, quam ingenuè & liberè. Quod Pontifex pro sua perpetua præstantique humanitate in bonam partem accipiet. Earum ego literarum exemplum ad te misilem, nihil illis communes tecum fore existimasse: quod certè ita futurum est. In iis ego peto atque oro, ut tempus meæ absentie mihi proceperetur usque ad proximum mensem Aprilem: quo tempore in Italiam reuerti mihi in animo est. Hac in re Farnesi optime, remissum aduocatum esse cupio, ut facilius impetrem, quod æquissimè

me petunt. Neque tamen recuso, si vos omnino ita statueritis, quam primo quoque tempore istuc veniam. Sed cum neque magnum fructum ex me istuc percipere possitis, quod in tot sapientissimorum patrum consiliis, & prudentia, parum eminere opera mea potest: & ego magni mea interesse sentiam, aliquandiu hic manere: erit humanitatis & liberalitatis vestrae, faciles vos praebere in eo, quod vobis parum admodum, mihi autem plurimum profuturum sit. Sed de his reiicio me ad eas literas, quas Pontifici scribo, futuras (vt dixi) tibi etiam communes. Te quidem ipsum rogo, vt mei absentis famam atque fortunas in tua fide & patrocinio esse patiare: talemq; te mihi praestes, qualem ego animam erga te in omni tuo honore dignitateque tuenda, si res ita ferret, plenum amoris & diligentiae afferrem. Vale. Idibus Octobris, M.D.XXXVIII. Carpent.

III.

IACOB. SADOLET. CARD. ALEXANDRO Farnesio S. R. E. Card. S. P. D.

SVERTIORIBVS his diebus tuis literis, quibus me Romam euocabas, respondi: reddidique rationem mea hic non modo iuste, verum etiam necessariae vsque ad certum tempus commorationis: Quod item aduersus summum Pontificem feci, cui mea aetia atque consilia imprimis cupio esse probata. An verò mea exaltatio in bonam accepta partem à vobis fuerit, nondum equidem sciebam: nullas enim ea de re acceperam literas. Sed tamen confidebam, vestrae naturae clementia & bonitate fretus, non frustra vobis oblatae fuisset preces & obtestationes meas. Itaque sedato etiam animo, totus ad literas & studia conuersus, nescio quid excedebam, quod in hac perturbatione temporum alicui fortassis vsui esse possit. Postea venerunt ad me ex vrbe literae, omnia de vobis lata nuntiantes, quae de nuptiis & affinitate Caesaris: quae de vestrae familiae aucta & amplificata dignitate: quod vt runque mihi inuicidissimum auditu fuit. Cum enim habeam summum Pontificem auctorem tuum omnis mei honoris & dignitatis autorem, omnia ego vobis debeam necesse est. Itaque ex hac vestrae amplificatione fortunae tantum laetitiae capio ac voluptatis, quantum ex mea aut meorum, si isto ego loco essem, profectò non caperem. Deumque supplex oro, vt ista vobis rara & perpetua esse statuat. Et tamen, vt timidus est amor cogitanti mihi rerum vicissitudines, & temporum, atque in secundis & prosperis varia & dubia semper pertimescenti, videbantur vestra haec, siue fortunae, siue etiam humanae prudentiae premia, clauo vt dicitur trabali firmiter ad diuinitatem temporum figi posse, si quam sapienti: m

S S hoc